

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 44/2010
4.6.2010

Asia: Virkasuhteen irtisanominen ja virantoimituksesta pidättäminen

Oikaisuvaatimuksen tekijä:

A, ylikonstaapeli

Virasto: Poliisilaitos

Päätös, johon haetaan oikaisua

Poliisilaitoksen päätös 13.7.2009, jolla A on irtisanottu ylikonstaapelin virasta ja pidätetty virantoimituksesta irtisanomisajan ajaksi.

Perustelut:

Käräjäoikeus on 5.2.2009 tuominnut A:n 25.9.2008 tehdystä törkeästä rattijuopumuksesta ja 15.10.2008 tehdystä kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta 90 päiväsakon rangaistukseen. Tuomion mukaan A on kuljettanut henkilöautoa nautittuaan alkoholia niin, että hänen verensä alkoholipitoisuus on ajon aikana ja välittömästi sen jälkeen ollut 1,9 promillea olosuhteiden ollessa sel-

laiset, että teko on ollut omiaan aiheuttamaan vaaraa toisten turvallisuudelle. A on kuljettanut autoa yöaikaan hiljaisen liikenteen aikana virastotalon pysäköintipaikalta ja takaisin yhteensä noin 200 metriä. A oli tapahtuma-aikaan ajokiellossa, joka oli alkanut 1.10.2008.

Syyttävävirasto on 5.5.2009 tehnyt päätöksen syyttämättä jättämisestä. Päätöksen mukaan A on 25.9.2009 sairauslomalla ollessaan noutanut poliisilaitoksen tiloista virka-aseensa ja vienyt sen asuntoonsa. Toinen poliisimies on noin tunnin kuluttua hakenut aseensa A:n asunnolta. Virka-aseessa oli ollut patruuna piipussa ja aseensa lippaassa oli ollut 13 patruunaa. A on noutanut virka-aseensa samassa yhteydessä, jossa käräjäoikeus on todennut hänen syyllistyneen törkeään rattijuopumukseen. Tuomion ja syyttämättä jättämisspätöksen perusteella A on siten kuljettanut ja käsitellyt virka-asetta vahvasti päihtyneenä.

A:n tehtävät yleisön keskuudessa toimivana poliisimiehenä edellyttävät hänen säilyttävän jatkuvasti riittävän luottamuksen ja arvostuksen paitsi niiden keskuudessa, joihin hänen virkatoimensa kohdistuvat, myös esimiestensä ja yleisesti kansalaisten keskuudessa. A toimii ylikonstaapelin virassa, ja ylikonstaapeli on poliisiasetuksen mukaan alipääallystön kuuluva virkamies. Auton kuljettaminen vahvassa humalatilassa yleisellä tiealueella on ollut omiaan vaarantamaan A:n oman ja toisten ihmisten turvallisuuden mikä A:n pitkän poliisikokemuksensa perusteella olisi pitänyt ymmärtää. A on myöhemmin syyllistynyt kulkuneuvon kuljettamiseen oikeudetta, mikä osoittaa poliisimiehelle sopimatonta piittaamattomuutta lain käskyjä ja kieltoja kohtaan. Ampuma-aseensa käsitteleminen päihtyneenä on niin ikään ollut omiaan vaarantamaan A:n omaa ja toisten turvallisuutta. A:n menettely on ollut luonteeltaan sellaista, että se on omiaan vaarantamaan luottamusta poliisille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitamiseen. A on menettänyt edellytyksensä uskottavasti ja yleistä luottamusta herättävällä tavalla toimia poliisivirassa. A on toimintansa johdosta menettänyt samalla esimiestensä ja poliisilaitoksen ylimmän johdon luottamuksen siinä määrin, ettei hänellä ole tosiasiallisia edellytyksiä palata hoitamaan virkaan kuuluvia tehtäviä.

Edellä lausutun perusteella valtion virkamieslain 25 §:n edellyttämän erityisen painavan syyn virkasuhteen irtisanomiselle on katsottava olevan olemassa. A:n virkavelvollisuuksien vastainen menettely osoittaa hänet siinä määrin soveltumattomaksi hoitamaan ylikonstaapelin virkaa, että A on pidätettävä viran-toimituksesta irtisanomisajaksi.

Oikaisuvaatimus:

Poliisilaitoksen päätös on kumottava. Toissijaisesti A:lle tulee määrätä lievämpi seuraamus kuten kirjallinen varoitus tai määräaikainen seuraamus.

Koska asiassa on jäljempänä esitetyin perustein tapahtunut menettelyvirhe, tulee poliisilaitoksen päätös kumota ja asia palauttaa poliisilaitokselle uutta käsittelyä varten. Vaihtoehtoisesti virkamieslautakunnan tulee järjestää asiassa suullinen käsittely. Mikäli kumpaankaan edellä todettuun vaatimukseen ei suostuta, tulee A:n saada täydentää oikaisuvaatimustaan.

Perustelut:

Kohtuullinen aika ja kuuleminen

Irtisanomisperusteet tulivat A:n esimiesten tietoon 15.10.2008 sen jälkeen, kun A oli syyllistynyt kulkuneuvon kuljettamiseen oikeudetta. Työnantaja ei tuolloin kuitenkaan ryhtynyt irtisanomismenettelyyn, eikä irtisanomista ole siten tehty kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun irtisanomisen peruste on tullut työnantajan tietoon. A on käräjäoikeuden tuomion antamisen jälkeen 5.2.2009 itse soittanut poliisipäällikkö B:lle ja tiedustellut B:n suhtautumista A:n menettelyyn, jolloin B ilmoitti irtisanovansa A:n virkasuhteen. Ilmoitus oli yllättävä ja ennalta-arvaamaton. Päätös tehtiin siten tosiasiallisesti A:ta mitenkään kuulematta.

A kutsuttiin 29.5.2009 työkykyneuvotteluun, jossa olivat paikalla ylikomisario D, komisario E, johtava työterveyslääkäri F, A:n henkilökohtainen lääkäri G sekä A itse. Tilaisuuden jälkeen sovittiin, että A palaa työhön 13.7.2009 ja neuvottelun päätteeksi ylikomisario D totesi, että yhteistyö jatkuu edelleen. A ymmärsi siten, että myös poliisipäällikkö saatuaan tietää työkykyneuvottelun sisällön, hyväksyy sen lopputuloksen.

A ei mennyt 13.7.2009 pidettyyn kuulemistilaisuuteen, koska hänelle oli jo kuukausia aiemmin ilmoitettu poliisipäällikön ratkaisun lopputulos. Hän kuitenkin esitti pääluottamusmiehelle pyynnön saapua tilaisuuteen ja valvoa parhaansa mukaan A:n laillisia oikeuksia. Kuulemismuistion mukaan pääluottamusmies kuitenkin ilmoitti olevansa virkasuhteen irtisanomisen ja virantoimituksesta pidättämisen kannalla. Kuulemistilaisuus on kestänyt ainoastaan 30 minuuttia ja itse päätös on päivätty samalle päivälle. Mitä ilmeisimminkin päätös on ollut valmiina kirjallisena jo ennen kuulemistilaisuutta. A:lla on vahva epäily siitä, että päätöksentekijöiden taholta päätöksen lopputulos oli päätetty jo ennalta.

Irtisanomisperusteet

A on toiminut erilaisissa poliisitehtävissä 28 vuoden ajan. Ennen nyt kysymyksessä olevia tapahtumia häntä ei ole varoitettu, moitittu tai edes huomautettu, vaan päinvastoin hänen työtään on kiitetty.

A on tuomittu sakkoseuraamukseen. Vaikka hänen menettelynsä on sinänsä ollut moitittavaa, on teko tehty alueella, jolla ei tapahtuma-aikaan sanottavasti liikuta eikä alueella ole mainittavaa liikennettä. Lisäksi A on ilmoittautunut oma-aloitteisesti poliisille. Erityisesti merkitystä on sillä, ettei syyttäjä ole vaahtinut A:ta viralta pantavaksi.

Poliisilaitoksen päätöksessä ei ole huomioitu A:lle myönteisiä seikkoja. Virkaasetta koskeva syyttämättäjättämispäätös ei liity mitenkään käräjäoikeuden antamaan tuomioon vaan kyse on ollut puhtaasti poliisilaitoksen sisäisestä asiasta. Näin asian on tulkinnut myös syyttäjä.

A joutui masennuksen ja työuupumuksen vuoksi sairauslomalle 11.8.2008 – 12.7.2009 väliseksi ajaksi. A:lla on terveydentilastaan kolme psykiatrin B-lausuntoa. Hän ei ole tarkoituksella toimittanut näitä lausuntoja päätöksentekijälle psykiatrin neuvon perusteella. A:lla on ollut perusteltu syy epäillä, että

lausuntojen sisältö saattaa vuotaa työyhteisön sisällä hänelle haitalliseen julkisuuteen. A ei ole sairautensa vuoksi kyennyt riittävästi hallitsemaan toimiaan tai arvioimaan toimiensa seurauksia. Nämä seikat on huomioitava asiaa kokonaisuutena harkittaessa. Samoin tulee huomioida se, että A on palvellut poliisitoimintaa muuten moitteettomasti ja hänen kollegoidensa sekä alaistensa suhtautuminen A:en sekä ennen irtisanomisen perusteena olevia tapahtumia että sen jälkeen. Poliisilaitoksen päällystö on ollut siinä vakaassa käsityksessä, että A:lla on mahdollisen määräaikaisen virasta poissaolon jälkeen mahdollisuus jatkaa tulokselliseksi osoittautunutta yhteistyötä sekä alaistensa että ylempien esimiestensä kanssa.

Poliisilaitoksen päätös on A:lle kohtuuton seuraamus sekä henkilökohtaisista että taloudellisista syistä.

Yhdenvertaisuus

Myös poliisilaitoksessa on ollut tapauksia, joissa poliisihenkilöt ovat ratti- ja ruorijuopumustapauksista annettujen vähäisten seuraamusten jälkeen palanneet hoitamaan virkatehtäviään.

Vastine: Poliisilaitos on vastineessaan todennut muun ohella seuraavaa:

Käräjäoikeus on antanut irtisanomisen perusteena olevan tuomion 5.2.2009. Kihlakunnansyyttäjä oli määrännyt esitutkinnan aloitettavaksi A:ta vastaan epäilyistä virkavelvollisuuden rikkomisesta ja ampuma-aserikoksesta koskien virka-aseen kuljettamista ja käsittelyä. Kihlakunnansyyttäjä on 5.5.2009 tehnyt asiassa päätöksen syyttämättä jättämisestä. Poliisipäälliköllä on ollut vasta tämän päätöksen jälkeen perusteet arvioida A:n menettelyä kokonaisuudessaan virkamiesoikeudellisilta näkökohdilta.

A on kutsuttu kuultavaksi mahdollista irtisanomista ja virantoimituksesta pidättämistä koskevassa asiassa 28.5.2009 päivätyllä kutsulla. A:lle oli myönnetty virkavapaus sairauden perusteella 12.7.2009 ja kuulemistilaisuus on järjestetty ensimmäisenä päivänä sairausloman päättymisen jälkeen. A:ta ei olisi voitu irtisanoa ja pidättää virantoimituksesta hänen sairauslomansa aikana, jos siihen olisi kuulemistilaisuuden jälkeen päädytty. Tämän vuoksi kuulemistilaisuutta ei katsottu voitavan järjestää aikaisemmin. Irtisanomisen perusteisiin on vedottu niin nopeassa aikataulussa kuin se on A:lle myönnetty sairausloma ja syyttäjän ratkaisu huomioiden ollut mahdollista.

A:lle on ennen kuulemistilaisuutta kerrottu, että hänen tulee varautua siihen, että häntä tullaan kuulemaan mahdollista irtisanomista ja virantoimituksesta pidättämistä varten. A:lle on lisäksi kerrottu vastauksena hänen tiedusteluihinsa, että törkeään rattijuopumukseen syyllistyminen on oikeuskäytännössä yleensä johtanut etenkin esimiesasemassa olevan poliisimiehen irtisanomiseen. Sen sijaan kukaan ei ole missään vaiheessa ilmoittanut A:lle, että hänet tullaan irtisanoamaan, vaan päätös on tehty vasta kuulemistilaisuuden jälkeen 13.7.2009. Poliisipäällikkö on tehnyt päätöksen esittelystä kuulemistilaisuuden jälkeen. Tilaisuudessa ei ole ollut kirjallista ratkaisuehdotusta, vaan perusteet on käyty suullisesti läpi. Poliisipäällikön päätöksen jälkeen kirjallinen ratkaisuehdotus on laadittu lopulliseen muotoon ja se on erikseen esitetty hyväksyttäväksi poliisipäällikölle samana päivänä.

Poliisihallinnon tavoitteena on kouluampumistapausten jälkeen ollut voimakas ampuma-aseisiin liittyvän turvallisuuden parantaminen. A on kuitenkin vain kaksi päivää Kauhajoen ampumistapauksen jälkeen kuljettanut ja käsitelty päihtyneenä virka-asettaan. Tekoa on pidettävä erittäin moitittavana ja harkittamattomana A:n asemassa olleelle poliisimiehelle. A:han kohdistettu irtisanominen ja virantoimituksesta pidättäminen eivät ole millään tavoin kohtuuttomia seuraamuksia huomioon ottaen A:lle syyksi luetut rikokset ja muu poliisimiehelle sopimaton käyttäytyminen.

Vastaselitys:

A on vastaselityksessään todennut muun muassa, että osoituksena poliisipäällikkö B:n vahvasta ennakoasenteesta on se, että hän kertoi A:lle törkeään rattijuopumukseen syyllistymisen oikeuskäytännössä yleensä johtaneen etenkin esimiesasemassa olevan poliisimiehen irtisanomiseen. Poliisipäällikkö on tehnyt päätöksen A:n irtisanomisesta esittelystä välittömästi jo kuulemistilaisuudessa.

Täydennys:

Virkamieslautakunta on kehottanut A:ta täydentämään oikaisuvaatimustaan ilmoittamalla keitä henkilöitä hän haluaa mahdollisessa suullisessa käsittelyssä kuulla sekä näiden henkilöiden todistusteemat. Samalla A:lle on varattu tilaisuus esittää myös kaikki mahdolliset kirjalliset selvitykset, joihin hän haluaa oikaisuvaatimuksensa tueksi vedota.

A on täydennyksessään ilmoittanut, että hän haluaa tulla itse henkilökohtaisesti kuulluksi mahdollisessa suullisessa käsittelyssä ja todistajana hän haluaa kuulla Poliisilaitoksen vanhempaa konstaapelia J:tä poliisiasemalta. J:n todistusteemoina ovat: A:n toimiminen kenttäjohtajana ja poliisimiesten esimiehenä, A:n suhtautuminen työtovereihinsa, alaisiinsa ja asiakkaisiin sekä virkavelvollisuuksiinsa ja virkavelvollisuuksiensa täyttämiseen ja A:n olosuhteet hänen jouduttuaan sairauslomalle.

Virkamieslautakunnan ratkaisu

Perustelut

Suullinen käsittely

A on vaatinut suullisen käsittelyn järjestämistä itsensä ja todistaja J:n kuulemiseksi. A:n esittämät todistusteemat liittyvät hänen moitteettomaan toimintaansa ylikonstaapelin virassa. A ei ole kuitenkaan kiistänyt irtisanomisen perusteena olevia tekoja, eivätkä esitetyt todistusteemat liity irtisanomisen perusteena olevien tekojen selvittämiseen. Suullisen käsittelyn järjestäminen A:n ilmoittamista todistusteemoista ei siten ole asiassa esitetty kirjallinen selvitys huomioiden asian selvittämiseksi tarpeen.

Kuuleminen ja esteellisyys

Valtion virkamieslain 66 §:n 2 momentin mukaan ennen kuin virkamies pidätetään virantoimituksesta tai irtisanotaan 25 tai 26 §:n nojalla, on virkamiehelle varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Hallintolain 27 §:n 1 momentin mukaan virkamies ei saa osallistua asian käsittelyyn eikä olla läsnä sitä käsiteltäessä, jos hän on esteellinen.

Hallintolain 28 §:n 7 kohdan mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta erityisestä syystä vaarantuu.

A:lle on poliisilaitoksen päätöksen ja 28.5.2009 päivätyn kutsukirjelmän perusteella varattu tilaisuus tulla kuulluksi hänen virkasuhteensa irtisanomista ja virantoimituksesta pidättämistä koskevassa asiassa 13.7.2009 klo 10 järjestetyssä kuulemistilaisuudessa, mitä seikkaa A ei ole kiistänyt. Kutsussa on mainittu myös, että A:n pyynnöstä luottamusmiehelle tai pääluottamusmiehelle varataan tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Sillä seikalla, mitä pääluottamusmies on kuulemisessa tuonut esille, ei ole merkitystä kuulemisen oikeellisuutta arvioitaessa.

Kuulemisen tarkoituksena on lisätä virkamiehen oikeusturvaa ja vaikuttamismahdollisuuksia sekä edistää asian selvittämistä. Tämä huomioon ottaen päätös virkasuhteen irtisanomisesta ja virantoimituksesta pidättämisestä ei saa todellisuudessa olla tehtynä jo ennen kuulemistilaisuuden varaamista vaan kuulemistilaisuuden varaamisen on oltava todellista. Yksinomaan se, että poliisipäällikkö on ennen kuulemistilaisuutta kertonut A:lle, että oikeuskäytännössä vastaava menettely on johtanut esimiesasemassa olevan poliisimiehen irtisanomiseen, ei osoita, että päätös A:n virkasuhteen irtisanomisesta ja virantoimituksesta pidättämisestä olisi tosiasiallisesti tehty jo etukäteen. Asiassa ei ole ilmennyt mitään sellaisia seikkoja, joiden perusteella olisi perusteltua aihetta epäillä, että päätös olisi tehty jo ennen kuulemistilaisuutta. Kun A ei ole saapunut varattuun kuulemistilaisuuteen, eikä asiassa siten ole kuulemisen yhteydessä tullut esille enää uusia ratkaisun lopputulokseen mahdollisesti vaikuttavia seikkoja, on poliisilaitos voinut tehdä päätöksen A:n irtisanomisesta ja virantoimituksesta pidättämisestä myöhemmin samana päivänä.

Se, että poliisipäällikkö on edellä todetulla tavalla puhelinkeskustelun yhteydessä ilmaissut A:lle käsityksensä yleisestä oikeuskäytännöstä vastaavissa tapauksissa ei myöskään ole sellainen erityinen syy, joka selvän ennakoitavien tapauksien vuoksi olisi vaarantanut poliisipäällikön puolueettomuuden A:n asian käsittelyssä. Poliisipäällikkö ei siten ole ollut tällä perusteella hallintolain 28 §:n 7 kohdan perusteella esteellinen osallistumaan A:n asian käsittelyyn.

Poliisilaitoksen päätös ei ole edellä todettu huomioiden syntynyt virheellisessä järjestyksessä, eikä sitä ole syytä näillä oikaisuvaatimuksessa esitetyillä perusteilla kumota.

Irtisanominen

Sovellettavat säännökset

Virkamieslain 14 §:n mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä. Hänen on noudatettava työnjohto- ja valvontamääräyksiä. Virkamiehen on käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Virkamieslain 25 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen ei saa irtisanoa virkasuhdetta virkamiehestä johtuvasta syystä, ellei tämä syy ole erityisen painava.

Samana pykälän 3 momentin mukaan irtisanominen on tehtävä tässä pykälässä tarkoitetulla perusteella kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun irtisanomisen peruste on tullut viranomaisen tietoon.

Virkamieslain 40 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaan virkamies voidaan pidättää virantoimituksesta välittömästi irtisanomisen jälkeen, jos irtisanomisen perusteena oleva teko tai laiminlyönti osoittaa virkamiehen siinä määrin soveltumattomaksi tehtäväänsä, ettei virantoimitusta voida jatkaa tai jos virantoimituksen jatkuminen irtisanomisajan voi vaarantaa kansalaisen turvallisuuden.

Poliisilain 9 c §:n mukaan poliisimiehen on virassa ja yksityiselämässään käyttäydyttävä siten, ettei hänen käyttäytymisensä ole omiaan vaarantamaan luottamusta poliisille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitoon. Arvioitaessa poliisimiehen käyttäytymistä otetaan huomioon myös hänen asemansa ja tehtävänsä poliisihallinnossa.

Poliisiasetuksen 13 §:n 2 momentin mukaan (kumottu asetuksella 517/2009, joka on tullut voimaan 1.1.2010) poliisimiehen on virassa ja yksityiselämässään käyttäydyttävä niin, ettei poliisin arvo siitä kärsi.

Esitetty selvitys

Käräjäoikeus on tuominnut A:n 5.2.2009 antamallaan tuomiolla 25.9.2008 tehdystä törkeästä rattijuopumuksesta ja 15.10.2008 tehdystä kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta yhteiseen 90 päiväsakon suuruiseen sakkorangaisukseen. Rangaistusvaatimuksen mukaan A on kuljettanut henkilöautoa nautittuaan alkoholia niin, että hänen verensä alkoholipitoisuus on ajon aikana ja välittömästi sen jälkeen ollut 1,9 promillea olosuhteiden ollessa sellaiset, että teko on ollut omiaan aiheuttamaan vaaraa toisten turvallisuudelle. Tuomion perustelujen mukaan A:n ajo on tapahtunut yleisellä tie-alueella, minkä takia teko on omiaan aiheuttamaan vaaraa toisten turvallisuudelle.

Edelleen A on rangaistusvaatimuksen mukaan 1.10.2008 alkaneessa väliaikaisessa ajokiellossa ollessaan kuljettanut henkilöautoa yleisillä teillä ja yleiseen liikenteeseen tarkoitetulla virastotalon pysäköintialueella ilman ajo-oikeutta.

Syyttäjävirston kihlakunnansyyttäjä on 5.5.2009 tehnyt 25.9.2008 tapahtuneiksi epäiltyjen ampuma-aserikoksen ja virkavelvollisuuksien rikkomisen

osalta A:ta koskien syyttämättäjättämispäätöksen. Esitutkinnassa on selvitetty, onko sairauslomalla ollut A syyllistynyt edellä mainittuihin rikoksiin kun hän on hakenut poliisilaitoksen tiloista virka-aseensa ja vienyt sen asuntoonsa. Ase on palautunut noin tunnin kuluessa takaisin poliisilaitokselle toisen poliisin tuotua aseensa takaisin. Päätöksen perusteluissa on todettu muun ohella seuraavaa:

A on vienyt aseensa asunnolleen, jonne on matkaa poliisiaseman ulko-ovelta noin 30 metriä. Ase on löydetty hänen asunnoltaan. Asunnolla ei ole ollut muita henkilöitä ja ulko-ovi on ollut lukittu. Esitutkinnassa ei ole tullut esiin todennäköisiä syitä, että olisi syytä epäillä asetta käytetyn tänä aikana siten, että olisi ollut vaaraa sen joutumisesta asiattomien haltuun tai että sitä olisi säilytetty lukitsemattomassa paikassa. Asiassa on myös jäänyt epäselväksi, onko ase ollut A:n mukana hänen ajaessaan autolla noin 200 metrin matkan ja palatessaan asunnolleen, ja jos ase on ollut mukana, onko se ollut tällöin ladattuna ja miten se on ollut suojuksessa. Ase on löydetty ladattuna hänen asunnoltaan. Kyse ei ole tällöin yleisestä paikasta. Täten asiassa ei ole tullut esiin todennäköisiä syitä epäillä, että asetta olisi kuljetettu yleisellä paikalla tai moottoriajoneuvossa ladattuna ja/tai suojaamattomana.

A on kiistattomasti rikkonut sisäasiainministeriön poliisin voimakeinojen käytämisestä annetun asetuksen (18.11.2004/979) 7 §:ssä säädettyä velvollisuutta siitä, että virka-ase ja patruunat on säilytettävä poliisin tiloissa, kun kyse ei ole virkatehtävien hoitamisesta. Asiassa ei ole tullut esiin, että A:ta olisi kielletty erikseen tapahtuma-aikana viemästä asetta ja patruunoita pois poliisin tiloista taikka että hän olisi muuten kieltäytynyt noudattamasta esimiestensä määräyksiä. Tässä tapauksessa se, että A on noutanut aseensa ja patruunat itselleen ei ole mitenkään liittynyt virkatehtävien hoitamiseen, eikä hän siten ole voinut syyllistyä virkavelvollisuuksien rikkomiseen.

A on ollut sairauden vuoksi virkavapaalla ajalla 10.10.2008 – 12.7.2009.

Oikeudellinen arviointi

A:lle on poliisipäälystykseen kuuluvana ylikonstaapelina asetettava hänen tehtäviensä ja vastuunsa vuoksi tavanomaista korkeammat vaatimukset virkavelvollisuuksien noudattamisen suhteen. A on käräjäoikeuden 5.2.2009 antaman tuomioon mukaan syyllistynyt sekä törkeään rattijuopumukseen että kulku-neuvon kuljettamiseen oikeudetta. A ei ole kiistänyt rangaistusvaatimuksista ilmeneviä teonkuvauksia. Edellä mainitut teot, vaikkakin ne ovat tapahtuneet vapaa-aikana, ovat tekoja, joihin syyllistyessään poliisi kiistatta laiminlyö poliisille kuuluvan käyttäytymisvelvollisuutensa siten, että poliisin arvo siitä kärsii. A:n esittämällä teko-olosuhteisiin mahdollisesti liittyvillä lieventävillä seikoilla ei ole tässä arvioinnissa olennaista merkitystä.

Kihlakunnansyyttäjän päätöksestä 5.5.2009 ilmenee, että A on sairauslomalla ollessaan hakenut poliisilaitoksen tiloista virka-aseensa ja vienyt sen asuntoonsa. Ase on löydetty asunnosta ladattuna. Myös tällaista menettelyä on pidettävä A:n virkavelvollisuuksien vastaisena ja vapaa-aikana tapahtuessa tekona, joka heikentää poliisitehtävän hoitamisen edellyttämää esimiesten ja työtovereiden sekä kansalaisten luottamusta.

A:n pitkällä ja moitteettomalla virkaauralla ei ole asiassa merkitystä, kun otetaan huomioon nyt kysymyksessä olevien tekojen luonne ja vakavuus. A ei ole esittänyt virkamieslautakunnalle sellaista selvitystä, jonka perusteella hänen psyykkisellä terveydentilallaan olisi ollut ilmeisen suuri vaikutus edellä mainittuihin tekoihin syyllistymiseen. Poliisilaitoksella on edellä todettujen tekojen perusteella ollut erityisen painava syy irtisanoa A:n virkasuhde. Irtisanomisen perusteena olevat teot osoittavat A:n siinä määrin sopimattomaksi tehtävänsä, ettei virantoimitusta ole voitu jatkaa ja poliisilaitoksella on siten ollut perusteet pidättää A virantoimituksesta välittömästi irtisanomisen jälkeen.

Päätös

Virkamieslautakunta hylkää A:n oikaisuvaatimuksen.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 14 §, 25 § 2 ja 3 momentit, 40 § 2 momentti 4 kohta ja 66 § 2 momentti
Hallintolaki 31 §
Poliisilaki 9 c §
Poliisiasetus 13 § 2 momentti

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Varapuheenjohtaja

Heikki Kulla

Esittelijä

Elina Ranz

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja asian käsittelyyn osallistui varapuheenjohtaja Kulla ja jäsenet Paanetoja, Äijälä, Isomäki, A. Nieminen, M. Nieminen, Komulainen ja Keturi.